

वा० रा०

॥१४२॥

तोरणं दक्षिणार्धेन तोरणग्रामस्य दक्षिणभागेन जंबूप्रस्थाख्यग्राममागतः ॥ वरूथं तदाख्यं ॥ ११ ॥ उज्जिहानायास्तन्नामकनगर्याः प्रियकास्तन्नामानोदक्षाः ॥ १२ ॥ सालांस्तु प्रियकानिति पाठे सालशब्दोदक्षपर्यायः ॥ सतांस्त्विति पाठे सभरतइत्यर्थः ॥ शीघ्रान्वाजिन आस्थाय रथे संयोज्य अनुज्ञाप्य मया शीघ्रं गम्यते भवद्भिः मंदमा गंतव्यमित्येवं उज्जिहानाया अर्वाक् स्वदेशत्वेन भयाभावात् ॥ १३ ॥ सर्वतीर्थे तदाख्यग्रामे पार्वतीयैः पर्वतोद्भवैः स्वार्थिकाणंतमित्याहुः ॥ १४ ॥ हस्तिपृष्ठकं ग्रामः कुटिकान

तोरणं दक्षिणार्धेन जंबूप्रस्थं समागमत् ॥ वरूथं च ययोरम्यं ग्रामं दशरथात्मजः ॥ ११ ॥ तत्र रम्ये वने वा संकृत्वा सौप्राङ्मुखो ययौ ॥ उ द्यानमुज्जिहानायाः प्रियकायत्रपादपाः ॥ १२ ॥ सतांस्तु प्रियकान् प्राप्य शीघ्रान्वाजिनः ॥ अनुज्ञाप्याथ भरतो वाहिनीं त्वरितो ययौ ॥ १३ ॥ वा संकृत्वा सर्वतीर्थे तीर्त्वा चोत्तरगान्दीं ॥ अन्यानदीश्च विविधैः पार्वतीयैस्तुरंगमैः ॥ १४ ॥ हस्तिपृष्ठकमासाद्य कुटिका मप्यवर्तत ॥ ततारचनरव्याघ्रो लोहित्ये च कपीवतीं ॥ १५ ॥ एकसाले स्थाणुमतीं विनते गोमतीं नदीं ॥ कलिंगनगरे चापि प्राप्य सालव नंतदा ॥ १६ ॥ भरतः क्षिप्रमागच्छत्सु परिश्रान्तवाहनः ॥ वनं च समतीत्याशु शर्वर्यामरुणोदये ॥ १७ ॥ अयोध्यां मनु नाराज्ञानिर्मितां सददर्शह ॥ तां पुरीं पुरुषव्याघ्रः सप्तरात्रोपितः पथि ॥ १८ ॥ अयोध्यामग्रतो हृष्ट्वा सारथिं चेदमब्रवीत् ॥ एषानातिप्रतीता मे पुण्योद्याना यशस्विनी ॥ १९ ॥ अयोध्यादृश्यते दूरात् सारथे पांडुमृत्तिका ॥ यज्विभिर्गुणसंपन्नैर्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ २० ॥ भूयिष्ठमृद्वैराकीर्णाराज पिंवरपालिता ॥ अयोध्यायां पुरा शब्दः श्रूयते तु मुलो महान् ॥ २१ ॥

दी ॥ लोहित्ये ग्रामे कपीवतीं नदीं ॥ १५ ॥ हस्तिपृष्ठेति एकसालेति श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमितिकतकः ॥ १६ ॥ भरतइति ॥ १७ ॥ १८ ॥ नातिप्रतीता नातिहृषिता ॥ प्रतीतो हृषितः ख्यातइति वैजयंती ॥ १९ ॥ पांडुमृत्तिका सुधाधवलितत्वान्निरानंदत्वाच्च पांडुमृ त्तिकारूपकं ॥ यज्वादिभिर्व्याप्तापि राजपालितापि पांडुमृत्तिकासमूहइव निःसारा ॥ २० ॥ २१ ॥

अ० कां०

॥१४२॥